

Kreativnost, moja karta za budućnost

Znate li ko sam ja? Ja sam Luna, devojčica sa pegama, mesečevo dete ili kako me mama zove Mesečina. Ja sam mali nestaško koji je jednog trena tu, sa vama, a već drugog visoko, visoko u oblacima, u želji da dostigne dugu, sleti na Mesec, kupa se u kišnom oblaku, ljuška se u naručju povetarca...

Moj svet su moji snovi. Moj svet je moja mašta. U svom svetu mogu šta god poželim. Mogu da letim, da igram...baš sve.

Sve to stavim na papir i želim da svako pročita, razume i shvati da svaka moja reč nekom kaže nešto, da ga vodi nekom putanjom kroz moj svet i da ga sagleda. Mnogi me ne razumeju. Mnogi se čude. Pojedini mi ne veruju. Misle da ne mogu ništa, a ja mogu baš sve.

U svojim snovima ja sam već odavno pisac, imam na stotine knjiga, ali kad napustim čarobnu zemlju i kad se vratim, sve nestaje. Često čujem: „Mala je, to je samo njena mašta!“. Ali, šta ako zaista postoji taj svet? Šta ako, kad porastem, budem baš pisac* Šta ako mi se sve to ostvari? Tek tada ću imati svoja dva sveta. U jednom mogu sve i u drugom sve postićem. Sve to stvara kartu, a ta karta me vodi u budućnost, moju budućnost. Ponekad bacim pogled na svoju policu sa knjigama i vidim velikim slovima odštampano ime pisca na sredini strane. Onda svi komentarišu: „Vau, kakve fantastične knjige ima tak pisac“. Zašto i moje ime ne bi stajalo u potpisu knjige? Možda, kad porastem i ostvarim taj san. Možda će se moje knjige čitati i iz njih naučiti mnogo o svetu, ljudima i životu. Želim da svaka moja reč vodi ljude ka boljem, da ih odvraća od zle namere, da ih nasmeši i kad im se plače, da ih savetuje i pomogne. I evo, već sad koračam po najvećoj dolini svoga sveta i maštam o danu kada ću napisati svoju prvu knjigu.

Do tada će moja karta postojati sve veća i na kraju će me sprovesti u budućnost. Vidim kako šetam ulicama i u izlogu knjižare zapazim najčitaniju knjigu sa svojim imenom iznad naslova, ispisano tankim slovima. A sada sam još uvek u svom svetu, u svojoj mašti, kao Petar Pan u Nedođiji.